

شماره بخشنامه : 4871-201

تاریخ : ۱۳۸۲/۰۶/۱۱

موضوع تعیین مالیات برای محل سکونت خود و فرزند- منبع مالیات: اجاره املاک- اداره کل مربوط: استان تهران

موضوع

شماره: 4871/201

تاریخ: 11/06/1382

پیوست:

شماره و تاریخ رای مورد واخواهی: 27/11/1381 - 1/253-3518/2

مربوط به مالیات مستغلات

سال عملکرد: 75,74 و 76

شماره حوزه مالیاتی 38-0313

شماره سرمیزی مالیاتی

سازمان امور اقتصادی و دارائی استان تهران

اداره امور مالیاتی شهرستان

اداره کل

تاریخ ابلاغ رأی: 21/2/1382

شماره و تاریخ ثبت شکایت 201-2054 - 17/3/1382

خلاصه واخواهی: قبل از انقلاب در قطعه زمین شخصی و با مشارکت فردی به نام اقدام به ساخت 6 واحد آپارتمان نموده و در سال 1357 مشخص شد که بنا به دلایلی، شهرداری از صدور پایان کار امتناع می نماید. در سال 1361 یک واحد از سه واحد سهم خود را قولنامه ای به واگذار و واحد دوم محل سکونت خودم و واحد سوم محل سکونت فرزندم شد و به این ترتیب مشمول مالیات بر درآمد مستغلات نبوده ام. علیهذا به رای شماره 27/11/1381 - 1/253 - 3518/2 که بدون توجه به مراتب فوق و بدون رعایت مقررات و واقعیت امر صادر گردیده، اعتراض داشته، درخواست رسیدگی دارم. (مشروح مطالبه در سه صفحه ضمیمه پرونده است)

رای: شعبه هفتم شورای عالی مالیاتی پس از مطالعه مشروح شکایت شاکی و ملاحظه و بررسی اوراق پرونده به شرح آتی انشاء رای می نماید:

الف- در مورد عملکردهای 1374 و 1375، چون به قرار محتویات پرونده، بعد از صدور رای بدوی شماره 1759/3/39 مورخ 19/6/1379 (برگهای 31 و 32 پرونده)، به موجب رای شماره 1670/2 - 1/253 مورخ 6/6/1381 هیات حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر (برگهای 72 و 73 پرونده) از مودی رفع تعرض به عمل آمده، لذا طرح تکراری پرونده در هیات حل اختلاف مالیاتی و صدور رای شماره 27/11/1381 - 1/253-3518/2 مجوز قانونی نداشته و مالا شکایت مودی از رای اخیر الذکر قابل رسیدگی در شورای عالی مالیاتی نمی باشد. بدیهی است به دلیل رفع تعرض از مودی، به موجب رای شماره 1/253-1670/2 مورخ 6/6/1381 هیات حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر و عدم شکایت از این رای به شورای عالی مالیاتی، رای مزبور قطعی و به این ترتیب اخذ مالیات بابت عملکردهای 1374 و 1375 منتفی می باشد.

ب- راجع به عملکرد 1376 از آنجا که رای مورد واخواهی فاقد هر گونه اظهار نظر موجه و مدلل نسبت به اعتراض مطروحه بوده و مفادا حاکی از رسیدگی لازم و کافی به اعتراض مودی نمی باشد، لذا به رای مورد بحث من حیث عدم کفایت رسیدگی ایراد وارد است و شعبه ضمن نقض آن پرونده را به هیات حل اختلاف مالیاتی دیگر احاله می نماید تا صرفا نسبت به عملکرد 1376، با رعایت مقررات و واقعیت امر مورد رسیدگی لازم و کافی قرار گیرد.

حسن عباسی پناه

علی اصغر زندی فائز

غلامحسین مختاری

